

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 87/02-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. mája 2003 o sťažnosti Ing. E. B., B., vo veci porušenia jej základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II a Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. E. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2002 doručená sťažnosť Ing. E. B., B. (ďalej len „sťažovateľka“), označená ako „Sťažnosť na porušenie základných ľudských práv a slobôd“, ktorou namieta porušenie svojich práv nečinnosťou Okresného súdu Bratislava II a diskrimináciu jej osoby zo strany Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky .

Sťažnosť nespĺňala náležitosti ustanovené v § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nej pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného

právnicka na zastupovanie sťažovateľky pred ústavným súdom, ako to požaduje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to ústavný súd vyzval 11. novembra 2002 sťažovateľku na odstránenie nedostatkov sťažnosti a zaslanie kvalifikovaného splnomocnenia na jej zastupovanie v súlade s citovaným ustanovením zákona o ústavnom súde. Odpovedajúc na uvedenú výzvu požiadala sťažovateľka podaním označeným ako „Odstránenie nedostatkov podania „Sťažnosti“ na základe „Výzvy“ Súdu“, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 2. decembra 2002, aby jej bol v konaní pred ústavným súdom ustanovený právny zástupca.

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 87/02-9 z 11. decembra 2002 vyhovel jej žiadosti a za právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanovil sťažovateľke advokáta JUDr. J. U., K.

Dňa 20. januára 2003 ústavný súd vyzval ustanoveného právneho zástupcu, aby podanie sťažovateľky doplnil v súlade s predpísanými náležitosťami podľa zákona o ústavnom súde v lehote 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy.

Na základe výzvy bolo ústavnému súdu 27. februára 2003 doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľky označené ako „Odstránenie nedostatkov podania“.

Dňa 5. marca 2003 sťažovateľka oznámila ustanovenému právnenému zástupcovi, že nesúhlasí, aby ju zastupoval v predmetnom konaní pred ústavným súdom, pretože podľa jej názoru neháji jej oprávnené záujmy. Túto skutočnosť oznámila sťažovateľka i ústavnému súdu.

Preto ústavný súd listom z 25. marca 2003 požiadal sťažovateľku, aby doručila splnomocnenie na jej zastupovanie iným advokátom alebo komerčným právnikom v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto listu, v opačnom prípade môže jej sťažnosť na predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V podaní doručenom ústavnému súdu 7. apríla 2003 sťažovateľka požiadala o ustanovenie nového právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd sťažovateľke ustanovil právneho zástupcu, ktorý na základe výzvy ústavného súdu podaním z 21. februára 2003 odstránil nedostatky podania sťažovateľky v súlade s jej pôvodným návrhom a petitom, v plnom rozsahu zastupoval jej oprávnené záujmy, a napriek tomu sťažovateľka nesúhlasila s tým, aby ju ústavným súdom ustanovený právny zástupca ďalej zastupoval, a žiadala o ustanovenie iného právneho zástupcu. Na taký postup podľa názoru ústavného súdu niet opory v zákone.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd sťažovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 posledná veta zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka napriek poučeniu a pôvodnému ustanoveniu právneho zástupcu nie je riadne zastúpená, pretože nepredložila splnomocnenie na takéto zastupovanie.

Preto sťažnosť sťažovateľky nespĺňa ani po poučení zákonom predpísané náležitosti. Ústavný súd sťažnosť po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2003